

DIA INTERNACIONAL CONTRA LA VIOLÈNCIA DE GÈNERE

MANIFEST

Som dones de diferents Tradicions religioses, que ens sentim profundament dolgudes per la violència de gènere que, desgraciadament, coneixem de manera reiterada tant a casa nostra com a altres llocs del món.

Davant d'aquesta evidència, ens unim per fer sentir la nostra veu i exigir amb contundència, als dirigents de cadascuna de les nostres religions, que assoleixin, d'una vegada per totes, les seves respectives responsabilitats, i també l'única autoritat que pot donar-los una clara iniciativa i el decidit exemple en les pròpies actituds, per tal d'eliminar tot tipus de violència.

Atenent-se a la Llei, els **rabins disposaren:**

- "Un baró ha de respectar la seva muller més que a si mateix, l'ha d'estimar tant com a ell mateix, ja que no troba la benedicció en la seva llar, si no és a causa de la seva dona"
- "No li és permès d'entristir a la seva dona, perquè no siguin freqüents les seves llàgrimes".
- "L'home que pega a la seva dona realitza una transgressió, igual que qui pega al seu proïme i si acostuma a fer-ho el Tribunal Rabínic, té la força per a fer-lo patir, excomunicar, gravar-lo amb tota classe d'obligacions i fer-li jurar que no tornarà a pegar-li, perquè no és conducta d'Israel colpejar les seves dones..."

El **pensament budista** diu:

Crear sofriment als altres o a un mateix només pot generar més sofriment. En cada acte, sigui a través del cos, de la paraula o de la ment, estem plantant llavors. Si les llavors són de sofriment, experimentarem, inexorablement, el fruit del sofriment. Aleshores, hem d'ésser capaços de generar compassió tant per la persona objecte de l'agressió com pel mateix agressor. L'actitud correcta, segons la perspectiva budista, és la d'intentar beneficiar i ajudar els altres en tot moment i, si no som capaços aconseguir-ho, al menys no fer-los cap mal.

Per al Col·lectiu de Dones en l'Església el principi és **l'Evangelí,**

" - Mestre, quin és el manament més gran de la Llei?

Jesús li digué:

- Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima i amb tot el pensament. Aquest manament és el més gran i el primer. El segon li és semblant: Estima els altres com a tu mateix. Tots els manaments de la Llei i dels Profetes es fonamenten en aquests dos. (Mt. 22,36-40) "

L'esperit d'aquestes paraules no s'adiu amb la violència que pateixen les dones i que és el resultat de la discriminació que suposa ser considerades com inferiors dins del gènere humà.

Aquesta situació es fonamenta en els costums excloents que arrosseguem de societats patriarcals i d'infecunds immobilismes que perduren de temps ancestrals. La base del seu manteniment recau, en gran mesura, sobre tota autoritat religiosa que deixa les dones suprimides de participar de la vida de l'església, en veritable comunió a través de responsabilitats paritàries.

La nostra **amiga musulmana** manifesta la indignació i protesta radical en contra de la violència de tot tipus i també específicament contra les dones. Diu:

No podem tancar els ulls ni podem callar enfront de tot això. No es poden tenir comportaments que vulnerin els drets d'altres persones humanes per "raó" de gènere i menys encara, justificant-se en motius religiosos o espirituals!!!, ja que des d'aquesta perspectiva, els valors ètics o morals que es prediquen en aquests àmbits entren en una contradicció vergonyosa, perillosament hipòcrita, que ens permet exigir mesures en aquest sentit.

Fem una crida formal a tota la societat, a totes les institucions i més concretament a les Tradicions espirituals i religioses perquè assoleixin la seva responsabilitat en aquesta qüestió i posin cura en el problema de les víctimes afectades més directament, però també perquè creixi la sensibilitat sobre la repercussió i els resultats de la negligència en aquesta tasca. És la nostra consciència la que ens fa més persones.

Les ideòlogues i redactores cristianes de la "Declaració de Séneca Falls" l'any 1848, **Elizabeth Cady Stanton (presbiteriana)** (1) i **Lucretia Mott (quàquera)** (2) deien, respectivament:

- 1) Que la dona s'ha mantingut satisfeta durant massa temps dins límits determinats, que uns costums corruptes i una tergiversada interpretació de les Sagrades Escripures li han assenyalat, i ja és hora que es mogui en el medi més ampli que el Creador li havia assignat.
- 2) Que la rapidesa i l'èxit de la nostra causa, depèn de l'interès i dels esforços tant dels homes com de les dones per abatre els monopolis de les troncs i aconseguir que la dona participi equitativament en els diferents oficis, professions i negocis.

En el segle XXI, desgraciadament, aquesta "Declaració" continua totalment vigent.

Les dones participants en aquest Manifest, tot i practicants de diferents Tradicions religioses, ens solidaritzem amb la tasca de vèncer la violència a través del respecte i la justícia.

BARCELONA, 25 de novembre de 2005

Malka González – Jueva
Montserrat Castellà – Budista
Yaratullah Monturiol – Islàmica
Joana Ortega – Cristiana Evangèlica
Col·lectiu de Dones en l'Església – Cristianes Catòliques